

Gur-urn í Lágabæ stó: ein stak gó-an dyst, og var ein av hövu-sorsøkunum handan grei-a sigurin á Neistanum

Mynd: Áki Bertholdsen

Hóast stigatalvan í løtuni bendir á eina kapprenning millum VÍF og Stjørnuna, so ætla tær í Vági ikki, at hetta skal ver>a stø-an alt ári)

HONDBÓLTUR

Jákup Mørk

Eitt av li-unum, sum nóg so stórar vónir vóru settar til undan kappingini, mundi

Sóljan-VÍF 18-42 (9-19)

VÍF ikki at ste>ga

Sigursrø-in hjá vestmannakvinnunu m heldur áfram, og fríggjadagin var ta: Sóljan, sum mátti leggja rygg til stórtap

HONDBÓLTUR

Jákup Mørk

Í løtuni er einki, sum bendir á, at VÍF ikki skal standa ovast, tá hei-ursmerkini fyri handbóltsári- ver>a b̂tt einafer til várs. Vestmannagenturnar fer-ast bara frá sigri til sig-ur, og ikki nóg miki> við tí. Í flestu førunum ver>a mótstø-uli-ni rætt og slætt avhølv-a-i>.

Mótáopini

Fríggjadagin leiktu tær framskunda-an dyst móti Sóljuni, og her var so einki at tosa um. Munurin á li-u-num var beinan vegin sjónskur, og nakran spenn-ing var ongan tí> talan um.

Sum skilt úr Vágunum, so stóri sigurin hjá VÍF ser-liga grunda-ur á væl-virk-andi kontraspæli>. N̂gggi málverjin hevur á-ur víst, at hon dugir sera væl at seta mótálop igongd, og hetta prógva-i hon enn eina fer> fríggjadagin.

Væl fyri

Einasti spurningurin tykist í løtuni at vera, um VÍF megnar at halda áfram við sigursgongini. Higartil eru tær bert snáva-ar eina fer>, tá tær spældu javnleik í Klaksvík, men hinvegin

hevur Stjørnan eisini bert mist hetta eina stigi>.

Sí-ani tá hevur Stjørnan tó nógv mist anna> enn stig, tí í løtuni eru tvær av t̂ðningarmestu spælarun-um uttan fyri við ska>a.

Sostatt tykist VÍF í løtuni at vera betri fyri enn Stjørnan, men møguliga eru klaksvíksgenturnar ikki einasta li>i>, sum VÍF skal vara seg fyri, men komandi vikan fer helst at vísa, um so er.

Tá skal VÍF fyrst royna seg móti Neistanum á úti-vølli, á>renn VB um viku-skifti> kemur á vitjan. Vinnur VÍF hendan dystin, tykist talan bert at vera um kapprenning við Stjørnuna. Enn er tó líti> fráli>i> í kappingarárinum, so kanska er ov tí>liga at taka nakra stø-u í so máta, men ábendingarnar tykjast í øll-um førum grei-ar. Vest-mannagenturnar ætla sær fram í oddin.

Dysturin í tølum

Málskjúttar:

Sóljan: Simona Dziugyte 8(1), Hertha Simonsen 6, Sólja Nielsen 2, Joan Annika Thomsen 6, Sóley> Mikkelsen 1, Jóhanna í Horni 1
VÍF: Ioana Rápa 11(3), Nikolina Ey>bjørnsdóttir 9, Sóley> Mikkelsen 9(6), Frí-a Marjunardóttir 5, Nicoleta Radu 3, Randi Kúrberg 2, Manuela Stan 1, Alice Høghamar 1, Johanna Høgnesen 1
Brøtskøst: Sóljan 2, VÍF 9
Útvisingar: Sóljan 2, VÍF 3
Dómarar úr Kyndli: Hanus Kúrberg og Hans Thom-assen

VB-Neistin 28-16 (15-9)

VB vil upp í oddin

vera kvinnuli> hjá VB.

At síggja til, so hava tær tó ikki liva> upp til hesar vónir fyrsta partin av kapp-ingini. Tveir sigrar og tvey tap var stø-an eftir f̂tra teir fyrstu dystirnar, so kravi> undan uppger>ini móti Neistanum var sera einfalt. Einki anna> enn ein sigur kundi gó>takast.

Ongan tí í vanda

Ta> eydna>ist eisini su>ur-oyargenutnum at vinna sær ein sigur, og nær námind einum tapi vóru tær ongan-tí> sunnudagin.

Rannvá Augustinussen, sum er ein av ungu leikar-unum á li-unum, helt eftir dystin, litan ikki var um naka> ivamál í so máta.

– Vit byrja>u dystin væl,

men eftir at Andrea (Lütz bl>m) var> mansvard, fór ta> tó at ganga meira javnt á.

– Ta>, sum kanska serliga koppa>i dystinum til okk-ara fyrimun, var, at vit fingi fleiri skjótálop í lag, og tí fingi vit drigi> eitt sindur frá á>renn ste>ing, grei>ir Rannvá frá.

Í seinna hálvleiki ste>g-a>i alt upp hjá Neistanum. Tvey mál í tjúgu minuttir nytta líti>, tá mótstø-uli> samstundis fær níggu, og eftir hetta var dysturin væl og vir>iliga avgjördur.

– Vit fingi eitt sera gott tak á Anniku og Ingu, og annars tók Gu>run í Lágabæ sær av tí mesta ta> løtuna, sigur Rannvá.

– Vit kundu kanska eisini havt skora> enn fleiri mál,

men vit misn̂ttu fleiri gó>-ar møguleikar.

Krevja fleiri stig

Sum nevnt omanfyri, so vóru vónirnar til VB stórar undan kappingini, og sjálv-ar hava tær als ikki mist hesar vónir, hóast tapini fyri Stjørnuni og VÍF.

– Skulu vit halda fast í oddinum, er ney>ugt at vinna teir dystirnar, sum eftir eru av grundspælinum, og hetta ætla vit okkum eis-ini at gera, sigur skjóti vongurin.

– Næsti dysturin hjá okk-um ver>ur í Vestmanna, og har hava vit so ikki rá> at tapa, um vit skulu halda fast.

Dysturin í tølum

Málskjúttar

VB: Regina Radó 8(3), Andrea Lütz 5, Sólrún Krosslá 5, Guri> Mortensen 3, Rannvá Augustinussen 2, Margreth Augustinussen 2, Ey>britt Krosslá 2, Maria Winther 1
Neistin: Inga F. Danberg 6(1), Annika Thomsen 5(1), Bjørj Patursson 2, Súna Mørk 2, Susan Brockie 1
Brøtskøst: VB 4, Neistin 6
Útvisingar: VB 3, Neistin 4
Dómarar úr Tjaldur: Dánjal Hansen og Kári Hansen

Ta> er eitt gott uppskot

Jógvan Arge

Ta> var ein ganska al-mindiligur havnadrong-ur, uppdigin í skotlinj-uni millum reynadreing-ir og rabarbur millum heimsbardagarnar, sum fekk Mentunarvir>isløn Landsins hendan dagin. Hann fekk so at siga ongan skúla sum listar-ma>ur í Føroyum.

Skal eg finnast nøkr-um, so er ta>, at menn-inir í nevndini hava ikki veri> nóg stórtøkniir. Teir hava dvølt í meira lagi við smálutirnar og hava hugsa> í minna lagi í teimum stóru linjunum. Kortini eru nógvar grundleggjandi uppl̂s-ingar í álitinum og ta> er gott at hava sum veglei>-ari.

Ta> var ein vanligur havnadrongur, sum fekk Mentanarvir>isløn Landsins hendan dagin. Ingálvur av Reyni vaks upp ímillum heimsbard-agarnar í skotlinjununi millum reynadreingir og rabarbur. Havnin hevur seinastu øldina fostra> nógv fófk, sum kundu havt fingi> Mentanar-vir>isløn Landsins, var hon uppfunnin á teirra døgum.

Fleiri fingi mentanar-vir>islønina hjá Tórshavnar B̂rá>, sum var uppkalla> eftir b̂-rá>sformanninum og mentamanninum M. A. Jacobsen. Minni> um onnur livir enn við sitt friska lív. Ta> er kanska tann størsti hei>-urin.

Vi>urkenning bæ>i heima og úti. Eg veit ikki, um hetta ver>ur standandi ella kanska ver>ur gloymt um nøkur fá ár, var viðmerking hansara til, at hann kanska hev> sagt nei til vir>islønina, hev>i hann fingi> betru stundir at umrá>a seg.

Umhvøri> kring Havnina og í Havnini eins og havnarfólk Havnin og havnarólk hava veri> fer ein av mongum mentamonn-um, sum eru fostra>ir í Havn.

Millum heimsbardag-arnar var> av røttum hei>ra>ur fyri list sína nú hendan dagin. Willi-am Heinesen ver>ur av røttum umrøddur um all-an heim fyri sín skald-skap og Jørgen Franz-Jacobsen er so kendiur sum nakrantí>.

Vi>MERKINGAR

Um at geva Havnini eina kjerliga hond

Rigmor Dam

Válevni í Havn

Tú hevur kanska sæ> meg í Havnargøtum, oftast trill-andi við barnavogni. Hetta eru nakrar av teim bestu løtum eg havi, í b̂ti mínum, við børnum mínum. At spankulera oman og ni>an, práta við fólk og kenna hvussu b̂turin su>ar av liv-i>. Hús ver>a umvald, onk-ur flytir inn, onnur út. Ein n̂ggj b̂tarmynd titar fram, tá eigarin av einum vøkrum urtagar> ger av at klippa runnarnar. At ganga í dóm-aragar>inum og ø>rum loyniligum oasum. Finna smáar finar gøtur, oftast skaptar av barnafótum. Ni>an á kongaminni, í plantasjuna at geva dunnu-m brey>, út í Sandager>, út á Reyn, ja, túrarnir eru

mangir og hvør betur enn annar.

Jú, vit eiga ein deiligan b̂t, næstan fullkomnan. Tí havi eg eisini hug at gera naka> fyri hann. Vera gó> við hann, solei>is at vit øll kunnu siga, at vit liva í heimsins besta b̂ti. Tí, um vit hugsa okkum um, so eru ein rúgva av økjum, sum kundu trongt til eina kjer-liga hond. Eina damuhond, vildi onkur kanska sagt! Og hetta er ein erlig sak, eg meini, eitt sta> har fólk búgva ver>ur onganti> li>-ugt.

Tá eg hugsi um mentan, so hugsi eg samstundis karmar. At hugsa sær at sloppi> at bygt upp karmar til b̂tarfólk> at fylla út. At skapa naka> livandi í. Eitt mentunarhús, har allir borgarar kunnu hittast, børn, ung og gomul.

Har kundi veri> café og b̂t-armuseum. Bókasavn, arb-ei>sverksta>ir, fundarhøli, Jazz-klubbur, teldustova, mi>lasavn, listaframŝn-ingar, venjingarhøliir til tón-leikarar, spælistova til børn, felagskapir og eg kundi hildi áfram. Og hví ikki í Ebenezer, sum onkur hevur nevnt?

Havnin er vor>in ein stórus b̂tur. Og í einum stórum b̂ti eigur atgongd at vera til øll møgulig tilbø>. Og við einum slíkum ment-unardepli fær borgarin veruliga sær ítøkiligt fyri skattapeningin. Tí, sum eg plagi at siga, po-litikur er at bera fólkinum skattin aftur við rentum. Hetta, við at arbei>a fyri fjøldina, men kortini ikki gloyma hin einstaka.

Send tú trygt meg í b̂rá>i>

21. november, so skalt tú bara síggja! Heimasí>a: www.rigmordam.subnet.dk

Frítí>arfeløg eiga at ver>a hoyrd

Sakaris Hansen

Hví stilla> eg upp til b̂-rá>svali, ta> er stutt og greitt, eg haldi at eg havi> naka> at geva borgarunum sum búgva í T.K.

Ta> skal vera gott og trygt at búgva her.

Í høvu>sst>a>arøkinum skulu allir borgarar kenna at kommunan er teirra, ta> skal eingin ivi ver>a um ta>.

Ítróttur og frítí>arfeløg, skulu hava gó> kor at virka undir.

Frítí>arfeløg , sjálvandi> skulu tey ver>a hoyrd, hugsi tykkum hvussu stór-an t̂ð ning tey hava fyri trivna>in í kommununi, her eru fleiri 100 fólk sum sita í ymiskum nevndum og gera eitt óvmetaliga stórt arbei>í fyri onga løn, hugsi tykkum, um hesi fólk ikki vóru,? so stó> rættuliga illa til, tí eiga vit sum eru for-eldur, abbar og ommur, at

vera takksum fyri, at hasi fólk brúka ein stóran part av sínari frítí> til hetta stóra arbei>í, tey eiga eina stóra tøkk uppiborna.

Lat meg bara taka eitt felag burtur úr hesari rúgv-uni, og ta> er hundafelagi> sum bleiv stovna fyri nøkr-um fá>um árum sí>ani, ta> var Apsalon Hansen og a>r-ir sum stovna>u hetta felag, teir hava bara ein trupul-leika, teir ver>a ikki hoyrd-ir, og ta> haldi eg vera ógvuliga órættvist, ta> eig-ur at vera okkurt jar>ar>-stykki> til hetta felag at bú>leikast á, tí> vit reypa okkum av at kommunan ver>ur so stór, nú Kolla-fjørur og T.K vera saman-løgd. At ganga hesum felag

á møti kostar ikki eina krónu hjá T.K. ta> er nokk til av jør> sum hetta felag kan bú>leikast á, ivist eg onga løtu í, ta> er ein spurningur um vilja, hjá tí n̂ggja b̂rá>-num sum nú skal veljast.

Tí hevur ta> so ómetaliga stóran t̂ðning at hesi frítí>arfeløg vera hoyrd.

Ta> er ein spurningur um vilja og at lurta eftur teim-um. Hetta er bara eitt dømi, ivalest av mongum, sum kunnu loysast uttan nakrar trupulleikar, um eg ver>i valdur skulu hesi fólkinu ikki vera gloymd.

Minnist tí til tá tit fara á val, set kros við javna>ar-flokkin ella eitt av válevn-unum.

Gandafloytan

Michala Petri og ma>urin Lars Hanni-bal rúnarbundu áhoyrararnar í einum fullsettum Nor>ur-landhúsi sunnu-dagin

TÓNLEIKUR

Jústinus Leivsson

Eidesgaard

Eitt fullsett Nor>urlanda-hús, hvør stólar starandi ní>ur fingrarnar á tveimum professionellum tónleikar-um, sum onki anna> gera

enn at leika á hvør sínum ljó>føri. Ein ófatilig fram-førlsa, serliga tá eg hugsi um, at einastí reini tóni eg kann fáa úr eini blokkfloytu er, tá eg ikki haldi fyri nak-a> hol, og blási av fullari megí. Hvussu tann tónin ei-tur veit eg ikki.

Michala Petri greiddi frá, at blokkfloytan var eitt av høvu>sljó>-førunum í ba-rokktí>-ini, ta> vil siga tá eitt nú Handel og Telemann

vóru í velmaktini seinast í fimtindu og fyrst í sekst-indu öld. Og hon hevur megna at fáa hetta ljó>føri til hei>ur og æri á óteljandi

konsertfer>um krin allan heim.

At so nógv ljó> kunnu fáast burtur úr eini lítilari floytu er fantastiskt. Mich-ala Petri spælir uttan at hyggja eftir nótum, ta> er ótrúligt . Hon spældi 9 stykkir uttan eina tí> einastu fer> at hyggja eftir nótum og onganti> spældi hon skeivt. Í ste>ginum vóru áhoyrarar samdir um at her var talan um eitt undurbarn. Tey spældu 10 stykkir eftir skránni og vóru klappa>í upp aftur til tvey eyka nummør.

Konsertfelagi> skipa>i